

நயத்தான் முறையுடையான் மேனிற்றவின், அமையுமென்க.
எவனென்பதோர் பெயரும் உண்டு; அஃதிக்காலத்து என்
னென்றும் என்னையென்றும் நிற்கும். ஈண்டுக் கூறப்பட்டது
வினைக்குறிப்பு முற்றென்க. (உஉ)

உஉய. இன்றில வுடைய வென்னுங் கிளவியு
மன்றுடைத் தல்ல வென்னுங் கிளவியும்
பண்புகொள் கிளவியு முளவேன் கிளவியும்
பண்பி னாகிய சினைமுதற் கிளவியு
மொப்போடு வருஉங் கிளவியோடு தோகைஇ
யப்பாற் பத்துங் குறிப்போடு கொள்ளும்.

இ - ள். இன்று இலவென்பன முதலாகிய பத்தும் 1
வினைக்குறிப்புச்சொல்லாம். எ - று.

அவற்றுள், இன்று, இல, உடைய, அன்று, உடைத்து, 2
அல்ல, உள என்பன தம்மையுணர்த்தி நின்றன. அல்லன
பொருளுணர்த்தி நின்றன.

உ-ம். இன்று, இல, கோடுடைத்து, கோடுடைய, அது 3
வன்று, அவையல்ல, உள என வரும். ஈண்டும், கோடின்று,
கோடில என உடைமைக்கு மறுதலையாய இன்மைபற்றி வரு
வனவுங்கொள்க.

உடையவென்பது முதலாயவற்றைச் செய்யுளின்ப 4
நோக்கி மயங்கக் கூறினார்.

அவ்வேழனையும் பொருள்பற்றி யோதாராயினார்; கிளந் 5
தோதியவழியுஞ் சூத்திரஞ் சுருங்குமாகலானென்பது.

உளதென்பது பெருவழக்கிற் றன்மையின், உளவென் 6
பதே கூறினார். அது தன்னினமுடித்தலென்பதனற் கொள்
ளப்படும்.

பண்புகொள்கிளவி—கரிது, கரிய; செய்யது, செய்ய 7
என வரும்.

பண்பினாகிய சினைமுதற்கிளவி—நெடுஞ்செவித்து, நெடு 8
ஞ்செவிய என வரும். பண்படுத்த சினைபற்றியல்லது அவ்
கடு

வினைக்குறிப்பு நில்லாமையின், பண்பினாகியவெனப் பண்டை முதனிலையாகக் கூறினார். [பெருந்தோளன் என உயர்திணைச் கண்ணும் பண்படுத்து வருதல் ஒன்றெனமுடித்த லென்பதனாகொள்க.] வேற்றுமைப்பொருள்பற்றி வருங்கால், பிறிதின் கிழமையும் உறுப்பின் கிழமையல்லாத தற்கிழமையும் ஏழாம்வேற்றுமைப் பொருண்மையும்பற்றி அஃறிணை வினைக்குறிப்புப் பயின்று வாராமையின், சினைக்கிழமையே கூறினார். அப்பொருள்பற்றிப் பயிலாது வருவன உரையிற்கோட லென்பதனாகொள்ளப்படும். சிறப்புடைப் பொருளைத் தானினிது கிளத்தலென்பதனாகொள்ளினு மமையும். 'அறிந்த மாக்கட் டாகுக தில்ல—மெல்விரன் மந்தி குறை கூறுஞ் செம்மற்றே.' எ-ம். 'அணித்தோ சேய்த்தோ கூறுமினெமக்கே.' எ-ம். வரும். வடாது, தெனது என்பனவும் ஏழாம்வேற்றுமைப் பொருண்மைக்கண் வந்த வினைக்குறிப்பு; பெயருமாம்.

ஒப்பொடு வருஉங்களிவி—பொன்னன்னது, பொன்னன்ன என வரும். ஒப்பொடு வருதலாவது பொருள்பற்றி வருதல்.

வழக்குப்பயிற்சி நோக்கிப் பத்தெனவரையறுத்தவாறு.

உஉக. பன்மையு மொருமையும் பாலறி வந்த
வன்ன மரபிற் குறிப்பொடு வருஉங்
காலக் கிளவி யஃறிணை மருங்கின்
மேலைக் கிளவியொடு வேறுபா டிலவே.

இ - ள். பன்மையும் ஒருமையுமாகிய பால் விளக்கிச் குறிப்புப்பொருள்பற்றி வரும் வினைச்சொல் மேற்கூறப்பட்ட அஃறிணை வினையொடொக்கும். எ - று.

வாய்பாடுபற்றியும் பொருள்பற்றியும் கூறிய இருவகையும் எஞ்சாமற் றழுவுதற்கு அன்னமரபினென்றார்.

ஒத்தலாவது, அஃறிணை வினைக்கோதிய ஈற்றுட் பொருந்துவன வினைக்குறிப்பின்கண் வருங்காலும், அவ்வவ் வீற்றான் அவ்வவ்விடமுங் காலமும் விளக்குதல்.

பொருந்துவனவாவன, ஆகாரமும் வகாரமுமொழித்
துக் குற்றுக்கரமுன்றும் அகரமுமாம். அவற்றுட் டகரமுந்
குற்றுக்கரம் “ஒன்றன்படர்க்கை” என்புழிக் கூறுதலான்,
ஒழிந்தமுன்றும் ஈண்டுக் கொள்ளப்படும். அவை அப்பால்
விளக்குதல் மேற்காட்டப் பட்டனவற்றுட் கண்டு கொள்க. ()

உஉஉ. முன்னிலை வியங்கோள் வினையெஞ்சு கிளவி
யின்மை செப்பல் வேறென் கிளவி
செய்ம்மன செய்யுஞ் செய்த வென்னு
மம்முறை நின்ற வாயெண் கிளவியும்
திரிபுவேறு படுஉஞ் செய்திய வாகி
யிருதிணைச் சொற்குமோ ரன்ன வுரிமைய.

இ - ள். முன்னிலை முதலாகச் செய்தவென்பதீராகக்
கூறிய முறையானின்ற எட்டுச்சொல்லும், பொதுமையிற்
பிரிந்து ஒருகால் உயர்திணையுணர்த்தியும், ஒருகால் அஃறிணை
யுணர்த்தியும், வேறுபடுந் தொழிலையுடையவாய், இருதிணைச்
சொல்லாதற்கும் ஒத்தவுரிமைய. எ - று.

முன்னிலைவினைச்சொல்லாவது எதிர்முகமாய் நின்றான்
றொழிலுணர்த்துவது.

வியங்கோள் ஏவற்பொருட்டாய் வருவது. வாழ்த்து
தன் முதலாகிய பிற்பொருளுமுடைத்தாகவின, இக்குறி
மிசூதி நோக்கிச் சென்ற குறியெனவுணர்க.

வினையெஞ்சுகிளவி வினையை யொழிபாகவுடைய வினை.

இன்மை செப்பல் இல்லை, இல் என்பன.

வேறென்பது தன்ணையுணர்த்தி நின்றது.

செய்ம்மனவென்பது மனவீற்று முற்றாய் எதிர்கால
முணர்த்தும். செய்யுமென்பது முற்றும் எச்சமுமாகிய இரு
நிலைமையு முடைத்தாய் உம்மீற்றான் நிகழ்காலமுணர்த்
தும். செய்தவென்பது அகரவீற்றெச்சமாய் இறந்தகால
முணர்த்தும்.

செய்ம்மன முதலாகிய மூன்றுவாய்பாட்டானும், அவ்
வீற்றவாய்க் காலமுணர்த்தும் உண்மன, உண்ணும், உண்ட

என்னுந்தொடக்கத்தன வெல்லாந் தழுவப்பட்டன. அவற்றான் அவை தழுவப்பட்டவாறென்னையெனின்:—எல்லாத்தொழிலுஞ் செய்தல் வேறுபாடாகலின், பொதுவாகிய செய்தல் எல்லாத்தொழிலையும் அகப்படுத்து நிற்கும்; அதனால் அவற்றான் அவை தழுவப்படுமென்க. அவை பொதுவுஞ் சிறப்புமல்லவேல், என் செய்யாநின்றான் என்று வினாவழி, உண்ணாநின்றான் எனச் செப்புதல் இயையாதாமென்க. இது செய்து செய்பென்பனவற்றிற்கு மொக்கும்.

அஃதேல், சிலவற்றை ஈற்றானுணர்த்திச் சிலவற்றை வாய்பாட்டா னுணர்த்தியதென்னை யெனின்:—அம்மீறும் அன்னீறும் ஐயீறும் முதலாகிய சொற்கள் காலப்பன்மையான் வரும் வாய்பாட்டுப் பன்மையாற் சூத்திரம் பெருகுமென்றஞ்சி, அவற்றை ஈற்றானுணர்த்திக் காலவேறுபாடு இலேசாற் கொள்ளவைத்தார். காலப்பன்மையில்லவற்றை வாய்பாட்டானுமுணர்த்துப், ஈற்றானுமுணர்த்துப்.

முற்றதலும் பலவாய்பாட்டாற்பயின்று வருதலுமுடைமையான், முன்னிலைவினையை முன் வைத்தார். ஏவற்பொருண்மை முன்னிலைவினைக்கண்ணு முண்மையிற் பொருளியை புடைத் தாகலானும், இடங்குறித்து முற்றாய் வருதலொப்புமையானும், அதன்பின் வியங்கோள் வைத்தார். அதன்பின், முற்றதலொப்புமையான் இன்மை செப்பல் வேறென்கிளவி செய்ம்மன வென்பனவற்றை வைத்தன் முறைமையாயினும், முற்றின்கண் வினையெச்சமுண்மையானும், ஈற்றுப்பன்மையொடு பயின்று வருதலானும், வினையெச்சம் வைத்தார். இன்மைபற்றி வரும் வினையெச்சமு முண்மையான், அதனையெய்ய இன்மை செப்பல் வைத்தார். வினைக்குறிப்பாத லொப்புமையானும், செய்ம்மனவிற்பயிற்சியுடைமையானும், அதன்பின் வேறென்கிளவி வைத்தார். முற்றதலொப்புமையான், அதன்பின் செய்ம்மன வைத்தார். முற்றநிலைமையு முடைத்தாகலின், அதன்பின் செய்யுமென்பது வைத்தார். பெயரெச்சமாதலொப்புமையான், அதன்பின் செய்தவென்பது வைத்தார். இவ்வாறியைப்புற்றி வைத்தமையான், அம்முறை நின்றவென்றார்.

திரிபுவேறுபடீஉஞ் செய்தியவாகியெனவே, வேறுவேறு ணர்த்தினல்லது ஒரு சொற் சொல்லுதற்கண் இருகிணையு முணர்த்தாமை பெறுதும். (௨௫)

௨௨௩. அவற்றுள்,
முன்னிலைக் கிளவி
இ ஐ ஆயென வருஉ முன்று
மொப்பத் தோன்று மொருவர்க்கு மொன்றற்கும்.

இ - ள். கூறப்பட்ட விரவுவினைகளுள், முன்னிலைச் சொல், இகரவீறும் ஐகரவீறும் ஆயீறுமாகிய மூன்றும் ஒரு வற்கும் ஒருத்திக்கும் ஒன்றற்கும் ஒப்பச் செல்லும். எ - று.

முன்னிலைக்கிளவி யென்பதற்கு முடிபு “அவைதாம் அம்மாமெம்மேம்” என்புழி ‘அவைதாம்’ என்பதற்குரைத் தாங்குரைக்க.

இகரம் தறடலூர்ந்து எதிர்காலம் பற்றி வரும். ஐகரம் அம்மீற்றிற்குரிய எழுத்துப் பெற்றும், ஆயீறு ஆமீற்றிற் குரிய எழுத்துப் பெற்றும், மூன்றுகாலமும்பற்றி வரும்.

உ-ம். உரைத்தி, உண்டி, தின்றி. எ-ம். உண்டனை, உண்ணாநின்றனை, உண்பை. எ-ம். உண்டாய், உண்ணாநின்றாய், உண்பாய். எ-ம். வரும். ஒழிந்தவெழுத்தோடு மொட்டிக்குகொள்க. ‘ஐயசிறிதென்னையுக்கி’ என இகரம் சிறு பான்மை ககரம்பெற்று வரும்.

உண், தின், நட, கிட என்னுந்தொடக்கத்து முன்னிலை ஒருமை பெறுமாறென்னையெனின்:—அவை ஆயீறுதல் எச்ச வியலுட் பெறப்படுமென்க. (௨௬)

௨௨௪. இர் ஈர் மின்னென வருஉ முன்றும்
பல்லோர் மருங்கினும் பலவற்று மருங்கினுஞ்
சொல்லோ ரனைய வென்மொர் புலவர்.

இ - ள். இர், ஈர், மின்னென்னும் ஈற்றையுடைய மூன்று சொல்லும், பல்லோர்கண்ணும் பலவற்றின்கண்ணுஞ் சொல்லுதற்கண், ஒத்தவுரிமைய. எ - று.

இர் ஈறு அர் ஈற்றிற்குரிய எழுத்துப் பெற்றும், ஈர் ஈறு ஆர் ஈற்றிற்குரிய எழுத்துப் பெற்றும், மூன்றுகாலமும்பற்றி வரும். மின்னீறு பிறவெழுத்துப் பெறாது, ஏற்றவழி உகரம் பெற்று, எதிர்காலம் பற்றி வரும்.

உ-ம். உண்டனீர், உண்ணாநின்றனீர், உண்குவீர். எ-ம். உண்டர், உண்ணாநின்றீர், உண்குவீர். எ-ம். உண்மின், தின்மின், உரினுமின். எ-ம். வரும். ஒழிந்தவெழுத்தோடு மொட்டிக்கொள்க.

முன்னிலைவினைக்குறிப்பு, உயர்திணை வினைக்குறிப்பிற்கோதிய பொருள்பற்றி ஐகாரமும் ஆயும் இருவும் ஈருமென்னுநான்கீற்றவாய், கழலிணை, நாட்டை, பொன்னன்னை, கரியை. எ-ம். கழலினாய், நாட்டாய், பொன்னன்னாய், கரியாய். எ-ம். கழலினீர், நாட்டினீர், பொன்னன்னீர், கரியீர். எ-ம். கழலினீர், நாட்டினீர், பொன்னன்னீர், கரியீர். எ-ம். வரும். ஒழிந்த பொருளோடு மொட்டிக்கொள்க. போறி என இகரவீற்று வினைக்குறிப்புமுண்டாலெனின்:—போன்றனன், போன்றான் என்பனபோல வந்து தெரிநிலைவினையாய் நின்றதென மறுக்க.

அஃறிணை வினைக்குறிப்பும் உயர்திணை வினைக்குறிப்பிற்கோதிய பொருள்பற்றி வருதலின், அவற்றையெடுத்தோதிற்றென்னையெனின்:—அன்மை முதலாயின பொருள்பற்றி வந்தனவெனக் கிளந்தோதலாடு சுருக்கத்தனவாகையானும், சினைமுதற்கிளவி பண்புமடுத்து வருதல் உயர்திணையதிகாரத்துப் பெறப்படாமையானும், அவற்றையோதுவார் ஏனைப் பொருளுமுடனேதினார்.

முன்னிலைவினைக்குறிப்புப் பலவாதலானும், எடுத்தோதாவழிப் படுவதோர் குறைபாடின்மையானும், இவற்றையுய்த்துணர வைத்தாரென்பது. அல்லது, எடுத்தோத்தில் வழி உய்த்துணர்வதெனினுமமையும்.

முன்னிலைவினையீற்றான் எதிர்காலம்பற்றி வரும் இகரத்தையும் மின்னையும் முதலும் இறுதியும் வைத்து, மூன்றுகாலமும் பற்றி வரும் நான்கீற்றையுந் தம்முளியைய இடை

வைத்தார். அல்லது, பொருண்மை கருதாது சூத்திரயாப்
பிற்கேற்ப வைத்தாரெனினுமமையும். (உ௭).

உ௨௫. எஞ்சிய கிளவி யிடத்தோடு சிவணி
யைம்பாற்கு முரிய தோன்ற லாறே.

இ - ள். முன்னிலைவினையொழித்து ஒழிந்த ஏழுவினைச்
சொல்லும் மூன்றிடத்திற்கும் ஐந்துபாற்குமுரிய, தத்தம்
பொருட்கட்டோன்றுமிடத்து. எ - று.

இவ்வாறு பொதுவகையான் எல்லாவிடத்தோடும் எல்
லாப்பாற்கும் உரியவாதலெய்தினவெனினும், முன்னர் விலக்
கப்படுவனவொழித்து ஒழிந்தனிடமும் பாலும் பற்றி வரு
மாறு ஈண்டுக் காட்டப்படும்.

உ-ம். அவன் செல்க; அவள் செல்க; அவர் செல்க;
அது செல்க; அவை செல்க. எ-ம். உழுது வந்தேன்; உழுது
வந்தேம்; உழுது வந்தாய்; உழுது வந்தீர்; உழுது வந்தான்;
உழுது வந்தாள்; உழுது வந்தார்; உழுது வந்தது; உழுது
வந்தன. எ-ம். யானில்லை; யாமில்லை; நீயில்லை; நீயிரில்லை;
அவனில்லை; அவளில்லை; அவரில்லை; அதுவில்லை; அவை
யில்லை. எ-ம். யான் வேறு; யாம் வேறு; நீ வேறு; நீயிர்
வேறு; அவன் வேறு; அவள் வேறு; அவர் வேறு; அது
வேறு; அவை வேறு. எ-ம். யானுண்மன; யாமுண்மன;
நீயுண்மன; நீயிருண்மன; அவனுண்மன; அவளுண்மன; அவ
ருண்மன; அதுவுண்மன; அவையுண்மன. எ-ம். யானுண்ணு
மூண்; யாமுண்ணுமூண்; நீயுண்ணுமூண்; நீயிருண்ணுமூண்;
அவனுண்ணுமூண்; அவளுண்ணுமூண்; அவருண்ணுமூண்;
அதுவுண்ணுமூண்; அவையுண்ணுமூண். எ-ம். அவன்
வரும்; அவள் வரும்; அது வரும்; அவை வரும். எ-ம்.
யானுண்டஆண்; யாமுண்டஆண்; நீயுண்டஆண்; நீயிருண்ட
ஆண்; அவனுண்டஆண்; அவளுண்டஆண்; அவருண்டஆண்;
அதுவுண்டஆண்; அவையுண்டஆண். எ-ம். வரும். (உ௮)

உ௨௬. அவற்றுள்,

முன்னிலை தன்மை யாயீ ரிடத்தோடு
மன்றோ தாதும் வியங்கோட் கிள்வி.

1 இ - ள். மேல் “எஞ்சியகிளவி” எனப்பட்ட ஏழனுள், வியங்கோட்கிளவி, முன்னிலையும் தன்மையுமாகிய இரண்டுகூடத்தோடு, நிலைபெறுதாம். எ - று.

2 ஆயிரிடத்தொடு கொள்ளாதென்னுது மன்னுதாருமென்றதனான், அவ்விடத்தொடு சிறுபான்மை வருதல் கொள்க. மன்னுதல் பெரும்பான்மையும் நிகழ்தல் சிறுபான்மை வருவன, நீ வாழ்க என்னும் வாழ்த்துதற் பொருண்மைக்கண்ணும், யானுதின்றொடுநுறைக என்னும் வேண்டிக்கோடற் பொருண்மைக்கண்ணும், வருவனவாம். ‘கடாவுக பாகநின் கால்வ நெடுந்தேர்’ என்பதும் வேண்டிக்கோடற் பொருண்மைக்கண் வந்ததாம்.

3 தன்மைக்கண் ஏவலில்லை. முன்னிலைக்கண் ஏவல் வருவதுண்டேற் கண்டுகொள்க.

4 அஃதேல், வியங்கோளீறு கூறாயிற்றென்னையெனின்:—எழுத்தோத்தினுள் “ஏவல் கண்ணிய வியங்கோட்கிளவியும்” என அகரவீற்றுள் எடுத்தலாற்பொருந்திய மெய்யூர்ந்து அகரவீறாய் வருதலும், “செப்பும் வினாவும் வழாஅலோம்பல்” எனவும், “சொல்வரைந் தறியப் பிரித்தனர் காட்டல்” எனவும், “மறைக்குங் காலை மரீஇய தொராஅல்” எனவும், உடம்பொடு புணர்த்தலான் அல்லீறாய் வருதலும், ஆலீறாய் வருதலும் பெறுதலின், வியங்கோளீறுங் கூறினரெனவேபடும். பிறவுமுளவேற்கொள்க. (உகூ)

உஉஎ. பல்லோர் படர்க்கை முன்னிலை தன்மையவ்வயின் முன்று நிகழுங் காலத்துச் செய்யு மென்னுங் கிளவியொடு கொள்ளா.

இ - ள். பல்லோர்படர்க்கையும் முன்னிலையும் தன்மையுமாகிய அவ்வயின்முன்றும், நிகழ்காலத்து வருஞ் செய்யு மென்னுஞ் சொல்லோடு பொருந்தா. எ - று.

அவ்வயினென்றது, இடமும் பாலுமாகிய எஞ்சிய கிளவிக்குரிய பொருட்கணென்றவாறு.

நிகழுங்காலத்துச் செய்யுமென்னுங் கிளவியொடுன அதனற் றேன்றுங்கால முணர்த்தியவாறு.

இவையிரண்டுசூத்திரமும் பொதுவகையானெய்தியன வற்றை விலக்கி நின்றன. (ஈ.௦)

உஉஅ. செய்து செய்யுச் செய்பு செய்தேனச்
செய்யியர் செய்யிய செயின்செயச் செயற்கென
வவ்வகை யொன்பதும் வினையெஞ்சு கிளவி.

பொதுவகையானெய்தியவற்றுள், வியங்கோட் கிளவிக்குந் செய்யுமென்னுங்கிளவிக்கும் எய்தாதன விலக்கி, இனி நிறுத்தமுறையானே வினையெச்சத்தினது பாகுபாடுணர்த்துகின்றார்.

இ - ள். செய்தென்பது முதலாகச் சொல்லப்பட்ட ஒன்பதும் வினையெச்சமாம். எ - று.

அவ்வகையொன்பது மென்றது இறுதி நின்ற இடைச் சொல்லான் வேறுபட்ட ஒன்பதுமென்றவாறு. அவ்விடைச் சொல்லாவன உகரமும், ஊகாரமும், புகரமும், எனவும், இயரும், இயவும், இன்னும், அகரமும், குகரமுமாம்.

“செய்கென் கிளவி வினையொடு முடியினும்” எனவும், “செய்யா யென்னு முன்னிலை வினைச்சொல்” எனவும், இறுதியிடைச்சொலேற்றவாற்றாற் பிரித்துணர வாய்பாடோதினாற் போல, ஏற்றவாற்றான் இறுதியிடைச்சொற் பிரித்துணர்ந்து கொள்ள ஈண்டும் வாய்பாடுபற்றியோதினார்.

உகரம், கடதறவூர்ந்து இயல்பாயும், ஏனையெழுத்தூர்ந்து இகரமாய்த் திரிந்தும், நெடிலீற்றுமுதனிலை முன்னர் யகரம் வரத் தான் கெட்டும், இறந்தகாலம்பற்றி வரும். இவ்வுகரவீறு இகரமாதலும், யகரம் வரக் கெடுதலும் “வினையெஞ்சு கிளவியும்வேறுபல் குறிய” என்பதனாற் பெறப்படும்.

உ-ம். நக்கு, உண்டு, வந்து, சென்று. எ-ம். எஞ்சி, உரிஞி, ஓடி. எ-ம். ஆய், போய். எ-ம். வரும். சினைஇ, உரைஇ, இரீஇ, உடஇ, பராஅய், தூஉய், ஆய் என்பனவோ வெனின்:—அவை செய்யுண்முடிபென்க. ஆகி, போகி, ஓடி, மலர்த்தி, ஆற்றி என்புழி, முதனிலை குற்றுகரவீறுதனின், ஏனையெழுத்தாதலறிக.

கடதறவென்பன குற்றுகரத்தோடு வருமிடமும் தனி மெய்யாய் வருமிடமுந் தெரிந்துணர்க.

அஃதேல், ஆய் என்பதனை யகரவீறென்றும், ஓடியென்பதனை இகரவீறென்றுங்கொள்ளாது, உகரவீறென்றதென்றையெனின்:—நன்று சொன்னாய்: இகரவிறுதி இடைச்சொல்லாயின், இறுதியிடைச்சொல் எல்லாத்தொழிலும்பற்றி வருதலிற் செலவு வரவென்பனவற்றோடும் வரல்வேண்டும். இனிச் செய்தெனெச்சத் துகரமும் இறுதி யிடைச்சொல்லாதலின் ஆகுதல் ஓடுதலென்னுந் தொழில் பற்றியும் வரல்வேண்டும். செலவு வரவுபற்றி இகரம் வாராமையானும், ஆகுதல் ஓடுதல்பற்றி உகரம் வாராமையானும், இறுதியிடைச்சொல் இகரமே யாக உகரமேயாக ஒன்றாவதல்லது இரண்டெனப்படாதாம். உகரம் ஒன்றுய் நின்று கடதறவூர்ந்த விதிவினைக்கட் பயின்று வருதலானும், எதிர்மறையெச்சமெல்லாம் பெரும்பான்மையும் உகரவீராயல்லது வாரான்மையானும், உகரம் இயல்பாக இகரம் அதன்றிரிபென்றலே முறைமையென்க. யகரவீற்றிற்கும் இஃதொக்கும்.

ஊகாரம் உண்ணாவந்தான், தின்னாவந்தான் எனப் பின்வருந் தொழிற்கு இடையின்றி முன் வருந்தொழின்மேல் இறந்த காலம்பற்றி வரும். அஃது உண்ணா என ஆகாரமாயும் வரும்.

பகரவுகரம் நகுபு வந்தான் என நிகழ்காலம்பற்றி வரும். நகாநின்று வந்தான் என்றவாறு. ஈண்டு நிகழ்காலமென்றது முடிக்குஞ்சொல்லா னுணரப்படுந் தொழிலோடு உடனிகழ்தல். உரினுபு என உகரமும், கற்குபு எனக் குகரமும், ஏற்ற வழிப் பெறுதல் கொள்க.

எனவென்பது கடதறவூர்ந்து இறந்தகாலம்பற்றி முடிக்குஞ் சொல்லா னுணர்த்தப்படுந் தொழிற்குத் தன் முதலிலைத்தொழில் காரணமென்பது பட வரும்.

உ-ம். சோலைபுக்கென வெப்பரீங்கிற்று; உண்டெனப்பரி கெட்டது; உரைத்தென உணர்ந்தான்; மருந்து தின்றெனப் பிணி ரீங்கிற்று என வரும். எஞ்சிபென. எ-ம்.

உரிஞியென. எ-ம். ஏனையெழுத்தோடும் வருமாறறிந்தொட்டிக்கொள்க.

இயர், இய என்பன, எதிர்காலம்பற்றி, உண்ணியர், தின்னியர்; உண்ணிய, தின்னிய என வரும். போகியர், போகிய என ஏற்றவழிக் ககரம்பெற்று வருதலுங்கொள்க.

இன் எதிர்காலம்பற்றிக் காரணப்பொருட்டாய் வரும். உ-ம். மழை பெய்யிற் குளநிறையும்; மெய்யுணரின் வீடெளிதாம் என வரும். நடப்பின், உரைப்பின் என ஏற்றவழிப் பகரம் பெற்று வருதலுங்கொள்க.

அகரம், மழைபெய்யக் குளநிறைந்தது; ஞாயிறு படவந்தான்; உண்ண வந்தான் என மூன்றுகாலமும் பற்றி வரும். உரைப்ப, உரைக்க என ஏற்றவழிப் பகரமும் ககரமும் பெறுதல் கொள்க.

குகரம் உணற்கு வந்தான்; தினற்கு வந்தான் என வெதிர்காலம் பற்றி வரும்.

புகரமும் குகரமும் உகரத்தின்கண்ணும், எனவும் இயவும் அகரத்தின்கண்ணும், அடங்குமெனின்:—ஆரீற்றின்மார் அடங்காமைக்கு உரைத்தாங்குரைக்க.

செயற்கென்னும் வினையெச்சம் நான்கனுருபேற்று நின்ற தொழிற்பெயரின் வேறுதல் கிளவியாக்கத்துட் கூறினும்.

திரியாது நிற்கும் ஊகாரமும், புகரமும், எனவும், இயரும், இயவுமென்னும் ஐந்தீற்றுவினையெச்சமும் வழக்கினுள் இக்காலத்து வாராவாயினும், சான்றோர் செய்யுளுள் அவற்றது வாய்பாட்டு வேற்றுமையெல்லாங் கண்டுகொள்க.

உஉக. பின்முன் கால்கடை வழியிடத் தேன்னு
மன்ன மரபிற் காலங் கண்ணிய
வேன்ன கிளவியு மவற்றியல் பினவே.

இ - ள். பின்னும், முன்னும், காலும், கடையும், வழியும், இடத்தும் என்னுமீற்றவாய் வருவனவும், அவை போலக் காலங் கண்ணி வருவன பிறவும், வினையெச்சமாம். எ - று.

உ-ம். நீயிர் பொய் கூறியபின் மெய் கூறுவார் யார்.
 எ-ம். நீ யிவ்வாறு கூறுகின்றபினுரைப்பதுண்டோ. எ-ம்.
 பின் இறப்பும் நிகழ்வும் பற்றியும், மருந்து தின்னாமுன்னேய்
 தீர்ந்தது என முன் இறந்தகாலம் பற்றியும், 'வலகை வினை
 யென்று வணங்கிராம் விடுத்தக்கால்.' எ-ம். 'அகன்றவர்
 திறத்தினி நாடுங்கால்.' எ-ம். காலீறு மூன்றுகாலமும் பற்றி
 யும், 'தொடர்கூரத் தூவாமை வந்தக் கடை' எனக் கடை
 யீறு இறந்தகாலம் பற்றியும், உரைத்தவழி, உரைக்கும்வழி,
 உரைத்தவிடத்து, உரைக்குமிடத்து என வழியென்னு
 மீறும் இடத்தென்னுமீறும் மூன்றுகாலமும் பற்றியும், வரும்.
 கால், வழி, இடத்தென்பனவற்றின் நிகழ்காலத்து வாய்பாடு
 எதிர்காலத்திற்கு மேற்றலறிக.

கூதிர் போயபின் வந்தான். எ-ம். நின்றவிடத்து
 நின்றான். எ-ம். பின் முதலாயின பெயரெச்சத்தோடும் வந்த
 வழி, இறப்பு முதலாகிய காலங்கண்ணாமையின், அவற்றை
 நீக்குதற்குக் காலங்கண்ணியவென்றார்.

காலவேறுபாட்டான் வரும் வாய்பாட்டுப் பன்மையெல்
 லாம் ஒரு வாய்பாட்டாற் றழுவலாகாமையின், இவற்றை
 ஈறுபற்றி யோதினர்.

அன்ன மரபிற் காலங் கண்ணிய வென்ன கிளவியு
 மென்றதனான், உண்பாக்கு, வேபாக்கு என வரும் பாக்கீறும்,
 உண்பான் வருவான் என்னும் ஆனீறும், 'நனவிற் புணர்ச்சி
 நடக்கலு மாங்கே' என்னும் உம்மீறும், 'அற்ற லளவறிந்
 துண்க' என்னும் ஆலீறும், எதிர்மறைபற்றிக் 'கூறாமற்
 குறித்ததன்மேற்செல்லும்' என வரும் மல்லீறும், 'கூறமை
 நோக்கிக் குறிப்பறிவான்' என்னும் மகரவைகாரவீறும்
 கொள்க.

என்னகிளவியுமென்றதனான், இன்றி, அன்றி, அல்லது,
 அல்லால் என வருங் குறிப்புவினையெச்சமுங் கொள்க.
 பிறவுமன்ன. (௩௨)

உ௩௩. அவற்றுள்,

முதனிலை மூன்றும் வினைமுதன் முடிபின.